

HBD-254 Am o dorință-nfocată

1..Am o do - rin - ță - n - fo - ca - tă ca să fiu o - da - tă sus, I - ni - sus,
ma-mi în rugi aș - teap - tă du - pă zi - ua lui I - sus,

Ce glo - ri - e o să fi - e când Dom-nul nost' va ve - ni O veș -

ni - că bu - cu - ri - e pe fe - țe ne-a stră - lu - ci.

1 Am o dorință-nfocată ca să fiu odată sus,
Inima-mi în rugi așteaptă după ziua lui Isus,
Ce glorie o să fie când Domnul nost' va veni
[: O veșnică bucurie pe fețe ne-a străluci. :]

3 Inima-n mine suspină, iar dorul meu maiestos;
Zboară spre țara divină așteptându-L pe Cristos.
Ori și când cu biruință mă-ntărește-al lui Cuvînt,
[: Ce cu dragoste, credință a zis: "Iată vin curând". :]

2 Lumea mult mă ispitește și vrea să mă țină-n loc;
Dar nimic nu mă oprește să-L iubesc cu-atâta foc.
Isus Cristos mă conduce, și îmi dă puterea Lui,
[: Să privesc numai spre cruce stînd pe brațul Domnului, :]

Harfa Corului Creștin-1935 Nr. 281, Harfa Corului Creștin-1981 Nr. 218 HBD354

HBD-255 Un dor de patria cerească

I. Tuduscuiuc

I. Năstase

1..Un dor de pa - tr - ia ce - reas - că De-a - cel căm - in fă - gă - du - it, A

în - ce - put în min' să creas - că, În piep - tu-mi slab și chi - nu - it. O,

Doam - ne, fă să vi - nă zi - ua, Să vi - nă cât mai grab - nic cea - sul, Când

tot lă - sând să-mi iau a - di - o Și pen - tru veci să-mi uit ne - ca - zul.

1 Un dor de patria cerească
De-acel cămin făgăduit,
A început în min' să crească,
În pieptu-mi slab și chinuit.

2 Și inima mea când suspină
Caută Fiul Lui Dumnezeu,
Căci numai El doru-mi alină,
Cu Duhul Sfânt și harul Său.

5 Când mă gândesc la Tine, Doamne,
Cât ești de bun și iubitor,
O, mult mi-e dor, mi-e dor de Tine
La Tine sus aș vrea să zbor.

Refren:
O, Doamne, fă să vină ziua,
Să vină cât mai grabnic ceasul,
Când tot lăsând să-mi iau adio
Și pentru veci să-mi uit necazul.

3 Aș vrea să zbor să las pământul
Să scap de-această fire-a mea,
Cu glasul meu strig către Domnul,
"O, vino Doamne, și mă ia."

6 Și ce va fi, când lângă Tine,
Voi fi, o, Doamne scump Isus,
Să sorb setos a Ta iubire,
Și să mă bucur mult, nespus.

4 Și sufletul meu întristat,
Într-un pământ sec și uscat,
Se zbate-ntruna-ntr-un oftat,
Privind spre cer neîncetat.

Notată de Emil Onofrei (vezi si melodia similară P203) HBD255